Rozporządzenie Bruksela I (wersja przekształcona)

Rumunia

Art. 65 ust.3 – informacje na temat sposobów określania, zgodnie z prawem krajowym, skutków orzeczeń, o których mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia.

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej ro. Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe. rumuński

Nie dotyczy.

Art. 74 – Opis krajowych regulacji i procedur dotyczących wykonywania

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej ro. Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe. rumuński

Egzekucja w sprawach cywilnych i handlowych

Bezpośrednie środki egzekucyjne to środki dotyczące przedmiotu zobowiązania określonego w tytule egzekucyjnym, tj. zajęcie ruchomości/nieruchomości oraz spełnienie obowiązku dokonania lub zaniechania określonej czynności. Jeżeli chodzi o egzekucję obowiązku dokonania określonej czynności, prawo rozróżnia obowiązek, który może wypełnić również osoba lub podmiot inny niż dłużnik, oraz obowiązek, który może wypełnić wyłącznie dłużnik (*intuitu personae*).

Egzekucja pośrednia obejmuje odzyskanie sumy pieniężnej będącej przedmiotem tytułu egzekucyjnego w drodze przymusowej sprzedaży majątku dłużnika (np. zajęcia sum pieniężnych lub zajęcia – a następnie sprzedaży – majątku).

Obowiązkami podlegającymi egzekucji są: zapłata sumy pieniężnej, przekazanie składnika majątku lub prawa do jego użytkowania, zburzenie budynków /zniszczenie upraw/przerwanie robót itp.

Organy właściwe w zakresie wykonywania orzeczeń

Wyroki sądu i pozostałe tytuły egzekucyjne wykonuje komornik sądowy (*executor judecătoresc*), którego kancelaria znajduje się w okręgu sądu apelacyjnego właściwego dla miejsca położenia nieruchomości (w przypadku zajęcia nieruchomości) lub (w przypadku zajęcia ruchomości) dla miejsca zamieszkania /siedziby statutowej dłużnika bądź miejsca położenia składników majątku.

Zajęcie na wniosek wierzyciela przeprowadza komornik sądowy, którego kancelaria znajduje się w okręgu sądu apelacyjnego właściwego dla miejsca zamieszkania/siedziby statutowej dłużnika/osoby trzeciej, której dotyczy zajęcie, lub – w przypadku zajęcia rachunku bankowego – właściwego dla siedziby statutowej zainteresowanej instytucji kredytowej.

Sądem przeprowadzającym postępowanie egzekucyjne jest sąd rejonowy (*judecătoria*) właściwy dla miejsca zamieszkania/siedziby statutowej dłużnika. Sąd przeprowadzający postępowanie egzekucyjne rozpatruje wnioski o stwierdzenie wykonalności orzeczenia, sprzeciwy wobec egzekucji itp.

Przesłanki wydania tytułu egzekucyjnego lub wyroku posiadającego przymiot wykonalności

Egzekucję można przeprowadzić wyłącznie na podstawie orzeczenia sądu (prawomocnego wyroku, postanowień opatrzonych rygorem tymczasowej wykonalności) lub innego aktu sporządzonego na piśmie (aktu notarialnego, dłużnego papieru wartościowego, wyroku sądu polubownego itp.).

Po otrzymaniu wniosku o egzekucję złożonego przez wierzyciela komornik rejestruje wniosek. Komornik może również wydać postanowienie stwierdzające wykonalność orzeczenia bez wzywania stron Postanowienie doręcza się wierzycielowi. Jeżeli komornik odmawia wszczęcia postępowania egzekucyjnego, wierzyciel może wnieść skargę do sądu prowadzącego postępowanie egzekucyjne w terminie 15 dni od dnia doręczenia.

Następnie komornik wnosi do sądu o stwierdzenie wykonalności, a także składa do tego sądu wniosek wierzyciela, tytuł egzekucyjny, postanowienie komornika oraz potwierdzenie uiszczenia opłat. Sąd orzeka w sprawie wniosku na posiedzeniu niejawnym bez wzywania stron. Sąd może oddalić wniosek, jeżeli: wniosek podlega właściwości innego organu; wyrok nie stanowi tytułu egzekucyjnego; dokument nie spełnia wszystkich wymogów formalnych; zadłużenie nie jest pewne, nie ma ustalonej kwoty i nie jest należne; dłużnik korzysta z immunitetu uniemożliwiającego podjęcie przeciwko niemu czynności egzekucyjnych; dokument zawiera postanowienia, których nie można wykonać w drodze egzekucji itp. Postanowienie sądu o uznaniu wniosku nie podlega zaskarżeniu, ale może zostać zmienione, jeżeli zaskarżone zostaną same czynności egzekucyjne. Postanowienie o oddaleniu wniosku może zaskarżyć wierzyciel w terminie 15 dni od dnia doręczenia tego postanowienia.

Krajowe Stowarzyszenie Komorników Sądowych (Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti) ustala i aktualizuje, po zatwierdzeniu przez Ministra Sprawiedliwości, minimalne opłaty za usługi świadczone przez komorników.

Każde postępowanie można wszcząć po wezwaniu dłużnika.

Przedmiot i charakter środków egzekucyjnych

Egzekucję można przeprowadzić z dochodów dłużnika, środków na rachunkach bankowych, ruchomości i nieruchomości itp.

Po zidentyfikowaniu ruchomości dokonuje się ich zajęcia. Jeżeli należna kwota nie zostanie zapłacona, komornik sądowy sprzedaje zajęty majątek w drodze licytacji publicznej, sprzedaży bezpośredniej itp.

Przedmiotem zajęcia mogą być wszelkie kwoty należne dłużnikowi od osoby trzeciej. Wszelkie zajęte kwoty pieniężne i aktywa zostają zabezpieczone z dniem doręczenia postanowienia o zajęciu osobie trzeciej, w stosunku do której dokonuje się zajęcia. Od chwili zabezpieczenia do chwili pełnej spłaty zobowiązań osoba trzecia, w stosunku do której dokonano zajęcia, nie dokonuje żadnych innych płatności. W przeciwnym razie sprawę można skierować do sądu przeprowadzającego postępowanie egzekucyjne w celu zatwierdzenia zajęcia. Prawomocne postanowienie zatwierdzające zajęcie skutkuje cesją wierzytelności i stanowi tytuł egzekucyjny przeciwko osobie trzeciej, w stosunku do której dokonano zajęcia. Po zatwierdzeniu zajęcia osoba ta wnosi do depozytu lub uiszcza płatność w wysokości kwoty stanowiącej przedmiot zajęcia. Niedopełnienie tego obowiązku skutkuje wszczęciem postępowania egzekucyjnego.

W przypadku egzekucji z nieruchomości, jeżeli dłużnik nie spłaci swojego zadłużenia, komornik sądowy – po doręczeniu postanowienia o stwierdzeniu wykonalności i zarejestrowaniu go w rejestrze nieruchomości – rozpoczyna procedurę sprzedaży.

Środki wygasają po upływie sześciu miesięcy od dnia przeprowadzenia dowolnej czynności egzekucyjnej, jeżeli okres ten upłynął, a wierzyciel nie dokonał w tym czasie innych czynności polegających na zajęciu. Termin przedawnienia wynosi trzy lata.

Możliwość zaskarżenia postanowienia o zastosowaniu takiego środka

Istnieje możliwość zaskarżenia faktycznie podjętych czynności egzekucyjnych. Jeżeli czynność egzekucyjną przeprowadzono na podstawie wyroku sądu, dłużnik nie może jej zaskarżyć, powołując się na przyczyny faktyczne/prawne, które mógł podnieść w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji lub przed sądem apelacyjnym.

Sądem właściwym jest sąd przeprowadzający postępowanie egzekucyjne.

Środek zaskarżenia można wnieść w terminie 15 dni od dnia, w którym: skarżący dowiedział się o tytule egzekucyjnym; zainteresowana strona została powiadomiona o dokonaniu zajęcia; dłużnik otrzymał wezwanie do stawiennictwa przed sądem lub został poinformowany o pierwszym tytule egzekucyjnym.

W przypadku uwzględnienia skargi sąd uchyla zaskarżony tytuł egzekucyjny i zarządza zaprzestanie egzekucji lub wykonania tytułu egzekucyjnego. W przypadku oddalenia środka zaskarżenia powód może zostać zobowiązany do zapłaty rekompensaty za szkody powstałe w wyniku opóźnionej egzekucji.

Na wniosek zainteresowanej strony i wyłącznie w należycie uzasadnionych przypadkach sąd właściwy może wstrzymać egzekucję do czasu wydania rozstrzygnięcia w sprawie wniesionego środka zaskarżenia lub innego wniosku dotyczącego egzekucji. O wstrzymanie można wnioskować w chwili wnoszenia środka zaskarżenia lub w odrębnym wniosku.

Postanowienie w sprawie takiego środka zaskarżenia można zaskarżyć wyłącznie przez wniesienie odwołania.

Ograniczenia egzekucji w szczególności w odniesieniu do ochrony dłużnika lub terminów.

Niektóre składniki majątku są wyłączone z egzekucji. Egzekucji nie podlegają następujące ruchomości: niezbędne przedmioty użytku osobistego /wyposażenie gospodarstwa domowego, przedmioty kultu religijnego; przedmioty niezbędne osobom niepełnosprawnym lub przeznaczone do opieki nad chorymi; zapasy żywności na okres trzech miesięcy; opał niezbędny na trzy zimowe miesiące; korespondencja osobista, zdjęcia, obrazy itp.

Wynagrodzenie/świadczenie emerytalne dłużnika podlega zajęciu do wysokości połowy miesięcznego wynagrodzenia netto w przypadku kwot należnych z tytułu obowiązku alimentacyjnego oraz do wysokości jednej trzeciej w przypadku innych rodzajów zobowiązań.

Jeśli dochód ten jest niższy niż krajowe minimalne wynagrodzenie netto, zajęciu podlega wyłącznie kwota przekraczająca połowę minimalnego wynagrodzenia.

Do kategorii dochodów wyłączonych z egzekucji należą: zasiłki i świadczenia państwowe na rzecz dzieci, zasiłki pielęgnacyjne, zasiłki macierzyńskie, świadczenia na wypadek śmierci, stypendia państwowe, diety dzienne itp.

Powiązane strony

http://www.executori.ro/

http://www.just.ro/

Art. 75 lit. a) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których składa się wnioski o odmowę wykonania na mocy art. 36 ust. 2, art. 45 ust. 4 oraz art. 47 ust. 1

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej ro. Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe. rumuński

Wnioski o odmowę uznania, wnioski o wydanie orzeczenia stwierdzającego brak podstaw do odmowy uznania oraz wnioski o odmowę stwierdzenia wykonalności należą do właściwości sądów okręgowych (*tribunalul*)[1] (art. I^4 art. 1 nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 119/2006 w sprawie środków niezbędnych do wdrożenia niektórych przepisów wspólnotowych od dnia przystąpienia Rumunii do Unii Europejskiej, zatwierdzonego i zmienionego ustawą nr 191/2007, z późniejszymi zmianami, oraz art. 95 ust. 1 ustawy nr 134/2010 o kodeksie postępowania cywilnego, ponownie ogłoszonej, z późniejszymi zmianami).

_____

[1] Zgodnie z art. I^4 art. 2 nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 119/2006 w sprawie niektórych środków niezbędnych do wdrożenia niektórych przepisów wspólnotowych od dnia przystąpienia Rumunii do Unii Europejskiej (O.U.G. nr. 119 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană), zatwierdzonego i zmienionego ustawą nr 191/2007, z późniejszymi zmianami, wnioski na podstawie art. 54 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 dotyczące dostosowania środka lub nakazu ustanowionego w orzeczeniu, zawartej lub zatwierdzonej ugodzie lub w dokumentach urzędowych sporządzonych w innym państwie członkowskim UE można składać w sprawach, których przedmiotem jest odmowa uznania, orzeczenie stwierdzające brak podstaw do odmowy uznania lub odmowa wykonania albo osobno. Odrębne wnioski o dostosowanie środka lub nakazu należą do właściwości sądów okręgowych.

Art. 75 lit. b) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których wnosi się środek zaskarżenia dotyczący decyzji w sprawie wniosku o odmowę wykonania na mocy art. 49 ust. 2

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej ro. Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe. rumuński

– w Rumunii: sąd apelacyjny (*Curtea de apel*).

Art. 75 lit. c) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których wnosi się wszelkie dalsze środki zaskarżenia na mocy art. 50

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej ro. Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe. rumuński

– w Rumunii: Wysoki Trybunał Kasacyjny i Sprawiedliwości (Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie).

Art. 75 lit. d) – Języki, na jakie mogą być dokonywane tłumaczenia zaświadczeń dotyczących orzeczeń, dokumentów urzędowych i ugód sądowych

Nie dotyczy.

Art. 76 ust. 1 lit. a) – Zasady jurysdykcji, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 2 rozporządzenia

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej ro. Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe. rumuński

– w Rumunii: art. 1066–1082 w tytule I „Jurysdykcja krajowa rumuńskich sądów” księgi VII „Międzynarodowe postępowanie cywilne” ustawy nr 134/2010 o kodeksie postępowania cywilnego.

Art. 76 ust. 1 lit. b) – Zasady powiadamiania strony trzeciej, o których mowa w art. 65 rozporządzenia

Nie dotyczy.

Art. 76 ust. 1 lit. c) – Konwencje, o których mowa w art. 69 rozporządzenia

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej ro. Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe. rumuński

Traktat między Ludową Republiką Bułgarii a Rumuńską Republiką Ludową o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisany w Sofii dnia 3 grudnia 1958 r.;
Traktat między Republiką Czeską a Rumunią o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, podpisany w Bukareszcie dnia 11 lipca 1994 r.;
Konwencja między Socjalistyczną Republiką Rumunii a Królestwem Grecji o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Bukareszcie dnia 19 października 1972 r.;
Konwencja między Socjalistyczną Republiką Rumunii a Republiką Włoską o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Bukareszcie dnia 11 listopada 1972 r.;
Konwencja między Socjalistyczną Republiką Rumunii a Republiką Francuską o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Paryżu dnia 5 listopada 1974 r.;
Umowa między Rzecząpospolitą Polską a Rumunią o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, sporządzona w Bukareszcie dnia 15 maja 1999 r.;
Traktat między Ludową Republiką Rumunii a Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii (mający zastosowanie na podstawie deklaracji o przejęciu postanowień zawartej ze Słowenią i Chorwacją) o pomocy prawnej, podpisany w Belgradzie dnia 18 października 1960 r.;
Traktat między Rumuńską Republiką Ludową a Republiką Czeską (mający zastosowanie na podstawie deklaracji o przejęciu postanowień zawartej ze Słowacją) o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisany w Pradze dnia 25 października 1958 r.;
Konwencja między Rumunią a Królestwem Hiszpanii o jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Bukareszcie dnia 17 listopada 1997 r.;
Traktat między Rumuńską Republiką Ludową a Węgierską Republiką Ludową o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisany w Bukareszcie dnia 7 października 1958 r.;
Konwencja między Socjalistyczną Republiką Rumunii a Republiką Austrii o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i rodzinnych oraz ważności dokumentów i ich doręczaniu wraz z dołączonym protokołem, podpisana w Wiedniu dnia 17 listopada 1965 r.

Ostatnia aktualizacja: 14/02/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.